

ชื่อวิจัย   ปรับพฤติกรรมการไม่อยู่นิ่งของเด็กออทิสติกโดยวิธีการใช้กิจกรรมฐาน
  กรณีศึกษา เด็กชายธีรภัทร ไตรทิพย์

ชื่อผู้วิจัย   นายสุรวิชจรรย์เดช

ตำแหน่ง   ครู

ปีที่พิมพ์   ๒๕๕๘

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยรายบุคคลที่มีจุดมุ่งหมายปรับพฤติกรรมการไม่อยู่นิ่งของเด็กออทิสติกโดยวิธีการใช้กิจกรรมฐาน ในการฝึกเด็กออทิสติกที่มารับบริการพัฒนาศักยภาพและเตรียมความพร้อมที่ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดชัยภูมิ ในปีการศึกษา ๒๕๕๘ จำนวน ๑ คน ได้มาโดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) แผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) และอุปกรณ์ฐาน ซึ่งประกอบด้วย บันไดต่างระดับ อุโมงค์ ม้านั่ง ชุดร้อยลูกปัด ใช้เวลาในการทดลอง ๑๒ สัปดาห์ สัปดาห์ละ ๕ ครั้ง ครั้งละ ๓๐ นาที ความจำนวน ๖๐ ครั้ง วิเคราะห์ข้อมูลโดยการบรรยายข้อมูล

ผลการศึกษาพบว่า

การปรับพฤติกรรมการไม่อยู่นิ่งของเด็กออทิสติกโดยวิธีการใช้กิจกรรมฐาน สามารถช่วยแก้ปัญหาการวิ่งโดยไร้จุดหมาย และการไม่อยู่นิ่งได้ดีขึ้น สิ่งที่นักเรียนจะต้องปรับปรุงต่อไปคือ การฟังคำสั่งและการรอคอย